

# РЕШЕНИЕ

№ 40814

гр. София, 21.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в**  
публично заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Даниела Гунева**

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **874** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба от С. Ф. А. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 358/ 21.12.2025г. на к.о. в група ООР, сектор Охранителна полиция в 06 РУ, СДВР, с която му е наложена Принудителна административна мярка Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл. 171, т.2а, б. "б" от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, същата не е подписана, липсва дължимото съдържание, твърди се че не е извършено нарушението, липсва правно и фактическо основание за издаването ѝ.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, представлява се от процесуален представител. Моли съда да уважи жалбата.

Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява, изразява становище по същество на жалбата в писмени бележки. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

От събраните по делото доказателства, Административен съд София град, намира за установено

от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е насочена срещу акт, подлежащ на оспорване от лице с право на оспорване и е подадена в установения от закона срок.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

На 21.12.2025г., около 16,58ч., [населено място], по бул. Ц. Б. Т.“ пред № 180 управлява лек автомобил Х. с рег №: СА 7680 РР след употреба на наркотични вещества или техни аналози, което е установено с техническо средство DRUGTEST 500 STK. На водача е издаден талон за медицинско изследване. За установеното нарушение е издаден АУАН/л.7/. В акта е написано, че с деянието си водачът е нарушил чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Актът е подписан от водача без възражения. Тази фактическа обстановка е описана и в обстоятелствената част на Заповедта за ПАМ. Като деяние е описано, че А. управлява МПС, след употреба на наркотични вещества или техни аналози- в случая канабис-25. За деянието, определено като нарушение на чл. 5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, на А. е наложена принудителна административна мярка „Прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 171, т.2а, б. "б" от ЗДвП.

По делото е приложена СХЕ, от заключението на която е видно, че в кръвта на А. са установени следи от карбокси, доказващ употреба на наркотично вещество тетрахидроканабинол, съдържащо се в марихуана, канабис и т.н. Представена е книга за регистрация на лицата за медицински прегледи, в която фигурира името на жалбоподателя.

Съгласно сочената за нарушена норма на чл. 5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно посоченото правно основание за налагане на ПАМ - чл. 171, т.2а, б. "б", пр.1 от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Извършеното нарушение е безспорно доказано , в този смисъл необосновано е твърдението на жалбоподателя, че не е извършвал соченото нарушение. Същото е с висока степен на обществена опасност - засяга безопасността на участниците в пътното движение и създава реална заплаха за техния живот и здраве, при което в съответствие с приложимата правна уредба административният орган е наложил принудителната административна мярка за срок от шест месеца именно с цел превенция за неизвършване на други административни нарушения. Административната принуда е държавно-властническа принуда, която се реализира като крайно средство за обезпечаване изпълнението на правните норми, които субектът - техен адресат, не желае да изпълни доброволно. Наложена принудителна административна мярка е съобразена с целта на закона, установена както в обществен интерес, така и в интерес на самия водач - да се гарантира безопасността на движението по пътищата, като се предотвратят тежките последици при управление на МПС от водачи, които са под влияние на наркотични вещества или техни аналози както за себе си, така и за останалите участници в движението по пътищата. По този начин точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от

лица, след употреба на наркотични вещества, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините.

Заповедта е издадена от компетентен орган, видно от приложените по делото заповеди № №8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на МВР, 513з-12086/14.10.2025г., №6400/07.07.2023г. и удостоверение за заемана длъжност на издателя на заповедта. Същата носи подпис на съставителя ѝ и съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ. По тези съображения съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, изложени в жалбата.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.25 евро /равностойността на 200лв./ на осн.чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, съгласно която по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв.

Така мотивиран, както и на основание чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София град

**Р Е Ш И:**

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на С. Ф. А. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 358/ 21.12.2025 г. на к.о. в група ООР,сектор Охранителна полиция в 06 РУ, СДВР, с която му е наложена Принудителна административна мярка Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл. 171, т.2а, б. "б" от ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Ф. А. ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 102.25 евро/сто и две евро и двадесет и пет цента/ разноски по делото.

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДвП.

СЪДИЯ: